

STUDENTEN WEEKBLAD

12^e Jaargang.

No. 7.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.

REDACTEUREN: H. G. NOLEN, H. TH. BAART DE LA FAILLE,
C. A. PIEK, W. M. ROESSINGH VAN ITERSOM, C. TELLEGEN.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: L. J. POLDERMAN.

Donderdag

18 Nov. '09.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

„Het Nederlandsche Lied”, door J. Amsterdamsche Verschijnselen, door P. J. Willekes Macdonald. Antwoord aan den heer P. J. Willekes Macdonald, van den Schrijver der „Amsterdamsche Verschijnselen”.
Ingezonden. — Bestuursverkiezing „Laga”, door H. Menalda van Schouwenburg.
Vergadering van „Vrije Studie” op Donderdag 11 November.
Verslag Cursus Ds. Obbink (1e lezing), door J. W. Gunning J. Hz. Delftsche Studenten Schaakvereniging. — Winterwedstrijd. Vrije Studie.
Studiebelangen. — Tentoonstelling tekeningen, door S. Technische Hoogeschool.
Weekverslag.
Boekbespreking, door H. F.
Ontvangen boeken.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

Almanak 1910.

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak maakt bekend, dat als laatste termijn voor inzending van tekeningen is bepaald Maandag 22 November en van Mengelwerk en Varia Donderdag 25 November. Nog steeds is er groot gebrek aan Mengelwerk en Varia, terwijl voor de Hockey- en Bandyclub nog geen tekeningen inkwamen, en o.a. voor de Voetbal- en Cricketclub en het vignet op den band nog zeer gaarne tekeningen worden ingewacht.

De Almanak-Redactie verzoekt allen hun medewerking te willen verlenen tot het verkrijgen van een volledige adreslijst, door spoedig naam, adres, vacantiëadres (en telefoonnummer) in te vullen in de daartoe bestemde lijsten, waarvan één exemplaar den geheelen dag ter tekening ligt bij den heer J. Waltman Jr., Binnenwatersloot, en het andere tot 's middags 4 uur op het Hoofdgebouw, na dien tijd op de Sociëteit Phoenix.

De Almanak-Redactie maakt bekend, dat repetitoren, die hun naam in den Almanak vermeld wenschen te zien, dit voor Donderdag 25 November a. s. aan de Redactie moeten mededeelen.

De Almanak-Redactie.

„Het Nederlandsche Lied”.

Kort geleden werd mij van Utrechtsche zijde gewezen op de werkelijk geringe belangstelling of liever de absoluut afwezige belangstelling bij de Delftsche Studenten voor de vereeniging „Het Nederlandsche Lied” te Utrecht. Welwillend werden mij door mijn zegsman de laatste jaarverslagen en een exemplaar der statuten ter inzage afgestaan, wat mij thans in staat stelt de lezers van dit blad een inzicht te geven in het werken en het doel dier vereeniging.

Het doel der vereeniging dan is, de beoefening van het Nederlandsche Lied te bevorderen, het ingang te doen vinden, kortom verbetering te brengen in den volkszang, maar tevens daarbij de Nationaliteit niet uit het oog te verliezen. Frissche Nederlandsche woorden op frissche Nederlandsche klanken, ziedaar het doel. Als middelen worden genoemd het uitgeven en verspreiden van Liedboeken voor Groot Nederland, het opsporen van verspreide liedekens, volksliederen doen zetten in Nederlandsche piano-bewerkingen, het geven van vocale uitvoeringen en het maken van propaganda voor het doel der Vereeniging.

Nu weet ik wel dat niemand mij zal weerspreken wanneer ik zeg dat muziek en zang geworden zijn tot moeilijk misbare genietingen voor den mensch, en vragen wij waarom? Omdat van onze jeugd af het lied zoo'n belangrijke plaats heeft ingenomen in onze ontwikkeling. Is b.v. onze liefde voor vaderland en oranje niet gekiemd op een bodem, daarvoor in onze jeugd vruchtbaar gemaakt door de klanken van Wilhelmus en Vlaggelied. Wanneer wij eenmaal gekomen zijn op onzen tegenwoordigen leeftijd herinneren wij ons maar al te weinig al die verschillende zaken die ons tot hier gebracht hebben halen we ons zelden meer voor den geest die dingen die we eens lief hadden. En hij die wel eens gesmaakt heeft de zeldzame bekoring waaronder men geraakt wanneer in onze ooren weerklinkt een eenvoudig kinderliedje in vroeger jaren ook door ons gezongen en schoon gevonden, hij zal weer volkomen begrijpen wat dat lied voor hem geweest is en op dat oogenblik zelfs wat het voor hem nog zijn kan. Wij bemoeien ons eigenlijk alleen met datgene wat ons zelf direct vreugde en voordeel verschafft of loopen warm voor sociaal democratische kwesties onder het motto dat als we eenmaal ingenieur zijn we met het volk te maken zullen hebben, maar is het dan niet onder datzelfde motto dat we onzen steun moeten geven aan deze vereeniging. Wij die verweerd zijn door de meest luxueuse uitingen van muziek moeten wij niet medewerken om te verkrijgen iets dat voor allen te bevatten is, iets wat ook voor den werkmans een genieting zal zijn. Ik lees in het jaarverslag 1908—1909 naar aanleiding van de oprichting van een kinderkoor.

„Veel huiselijk geluk wordt daardoor bevorderd. In huis zingen de kinderen liederen uit het Liederboek van Groot Nederland en bestrijden op die wijze onbewust de kroeg.”

De schilderij die deze woorden U voortooveren moge nog eenigszins idealistisch schijnen, de mogelijkheid ervan zal ieder erkennen. En daarom allen medegewerkt en steun verleend aan bovengenoemde vereeniging. Goede Nederlandsche volkszang, ieder die zich wel eens geërgerd heeft aan de platte smakelooze straatdeuntjes, zal verbetering van zelf noodig achten. De gelegenheid wordt U gegeven. De ledenlijst nagaande werd geen Delftsche naam door mij ontmoet wat ik thans nog kan toeschrijven aan te weinig kennis omtrent vereeniging en streven. De Utrechtsche

Studenten hebben in dezen een schitterend voorbeeld gegeven, dat Delft volge!

Een lijst ligt ter teekening op de sociëteit Phoenix. Ook op het Redactie-bureau bestaat gelegenheid zich als lid op te geven. De contributie bedraagt f 5,—.

J.

Amsterdamsche Verschijnselen.

Aan u, geachte redactie, mijn dank, niet zoozeer voor de verleende plaats, als wel voor de aanleiding tot dit schrijven: het stuk over Amsterdamsche Verschijnselen, door u in het vorig nummer opgenomen.

Want dankbaar behoort men te zijn dat een quaestie als de erkenning van een Corps eens ter sprake gebracht wordt, vooral als 't daarenboven ook om eigen beginselen gaat. Wat echter moet er geantwoord worden op stemmen „die 't niet kunnen vinden met het beginsel van een studentencorps”? Zeer zeker dat men niet alleen aan, maar ook over de Amsterdamsche „proefneming” moet denken.

Om dit met den schrijver van dat artikel te bevorderen wilde ik op eenige punten tegen zijn betoog opponeeren.

Voornamelijk daar, waar hij beweert: „dat dit vooruitstrevende Corps weer terug wil”. Mag ik even wijzen in de *Propria Cures*, op blz. 342, 't slot van 't verslag der corpsvergadering? „De rector schorst de vergadering, de „Senaat beraadslaagt over zijn geweten, om na een oogenblik „mede te deelen, dat de zaak zal uitgesteld worden.” Want, pag. 340, zegt de door hem veel aangehaalde: „Had de „Senaat doorgezet, dan zou 't menigeen moeite hebben gekost „ons hoogst Corpscollege vrij te pleiten van poging om „per clientium suffragium (met stemmen van vriendjes) „gevaarlijke wenschen door te drijven”.

Wilt u ook nog even op pag. 350 nalezen?

„Het plan eener totale scheiding is al vele malen genoemd, „maar weinigen zullen durven beweren dat de Corpsgezelschappen dien slag kunnen velen” of

„ook thans nog moeten wij blijven streven naar volkomen „eenwording van heel het Amsterdamsch studentendom” of

„Volledig herstel van den toestand, zooals die voor 1903 „was komt niet in aanmerking, zoowel om principieele als „om practische redenen.”

Dit noemt hij aantoonen „dat een oprecht ouderwetsch „studentencorps geen verouderd ding is”. Mag ik voor dat „oprecht” even verwijzen naar *Propria Cures*, pag. 339, (waar ook een vervolg staat op wat hij zoo oprecht citeert) „Zien zij (de I. S. S. A. die naar 't oprechte wil) niet in, „dat wanneer op de voorgestelde wijze de vertegenwoordiging tot stand komt, deze bij gelijke contributie van mannen „en vrouwen, zelfs aanleiding zou geven te zoeken naar een „vergelijking van hen met mannen van zeer ongunstige naam”, en hoe hij ouderwetsch durft laten drukken na het stuk van Polenaar in de laatste P. C. mag mij min of meer verbazen.

Neen, voor mijn tegenstander mag de zaak aangetoond zijn, voor ieder lezer der P. C. is 't duidelijk dat de beteekenis der motie over de vertegenwoordiging in zijn eigen citaat te vinden is:

„Zij (de dames) wilden dat het niet langer uitsluitend „van de vrouwelijke leden van het A. S. C. zou afhangen, „dat het Corps nog steeds niet erkend is, een gemis... „nadeelig voor het Corps en indirect voor de Amsterdamsche „Universiteit”.

Dit nu wil toch niet zeggen, wat u wildet zeggen, „Het „ouderwetsche corps... schijnt dus door... hoogleraren „te worden hooggeschat”.

Dit echter wil wel zeggen dat er nog anderen zijn van wie het afhangt of het Amsterdamsche Corps erkend wordt. En die anderen zijn niet alleen de Senaten aan de andere universiteiten of aan een Hoogeschool waar men te hoog is om zich te herinneren dat ook technici eens beroemd zijn geweest om hun vooruitstrevendheid. Die anderen zijn niet alleen collation-zangers die een „ouderwetsch” N. I. A. lid wilde gebruiken om het heele A. S. C. te hoonen; die anderen zijn zelfs niet alleen die „gezelligheidsleden van „het A. S. C.” die „het daarmee wel eenigszins eens zijn”.

Die anderen zijn per slot van zaken de leden der andere corpsen. Zijn die er wel zoo heilig van overtuigd dat een I. S. S. A. waarin dames kunnen zitten nooit erkend kan zijn? En mogen ze daarvan overtuigd worden door een

artikelje als het zijne, en dan den Amsterdammers doen denken, dat er werkelijk nog in geen jaren uitzicht is op den tijd „wanneer die anderen ook wat meer met hun tijd zijn meegegaan”, en daarenboven zelf niet over deze zaak denken.

Mag het wel, dat na dit doofpotterig stukje allen 't weer eens zijn met den door hem aangehaalden, die 't wel heeft over „Vrijheid en vrije ontplooiing van eigen wezen”, maar ook in 't zelfde stuk (blz. 350) zegt:

„le bon plaisir mag hier *Suprema lex* zijn” of over de gelijktijdig behandelde groentijdsregeling:

„Daar de groentijd echter zelf niets anders dan een „studentikoze buitensporigheid is”, verder pag. 351,

„Dat ik voor het oude, brutale en trotsche genre nog „altijd heel veel sympathie gevoel, ik kan het niet ontkennen”.

Dat is de autoriteit waar hij behalve de S. W. lezers nog die beruchte stemmen mee wilt doven en smoren; en, ziet u, 't mag mij toeschijnen dat het hem niet geheel lukken zal. Toen de *Illustrissimus Senatus Studiosorum Amstelodamensium*, dat is: de Verlichte Senaat van de Studenten van Amsterdam, die wilde besturen ook hen die slechts nuttigheidsverenigingen konden steunen, toen werd bij de Inauguratie van die „knorren” (welke de ook toen hervormde groentijd al waren ze ook zesde-jaars hadden willen doormaken), op dat tijdstip dat het A. S. C. nieuwe wegen wilde behandelen, toen werd op N. I. A. een papieren varken omhoog geheschen. Een der mede-opgenomenen, een meisjes-studentje! Schreef hierover in P. C. Jaargang XIX blz. 218:

„... Ce ne sont que des gueux!” zei men tegen Margaretha, „toen de stoet der edelen naderde.

„En de stoere Hollanders namen dit scheldwoord tot „eere naam en als Geuzen knikkerden ze de Spaansche „heertjes er lekker uit.

„'t Binne maar verkens!” en vol hoongenot werd het „lieve dier geheschen. En de kortzichtige menschen zagen „hierin niets dan spot.

„Maar dit zeg ik U:

„Het getal der varkens zal aangroeien tot het grooter is „dan dat der sterren in den klaren winternacht.

„En het zal een eer zijn varken te mogen geheeten worden.

„En de varkens zullen heerschen in het A. S. C. en hun „roem zal zich verspreiden ver over de grenzen van dit kleine land”.

Neen, profeteert gij daartegen in, nergens zal er meer worden afgegeven op onze groentijd, of ons Studentenleven, of gezegd dat een „ouderwetsch” leven „verouderd is”. Leest maar de voorstellen uit Amsterdam zelf! Toch moet beseft worden dat gij met dien voorsteller „vasthoudt aan de anti-knorsche formule: „Het Corps dat is N. I. A.” en moet de vraag geopperd worden:

Is het waar dat Delft leeft in de reactie na vooruitstreven; en is het waar dat van de Amsterdamsche reactie een dovende damp over ons allen neerslaat? Of is het veeleer waar dat wie kaatst de bal terug moet verwachten? Maar bedenkt dat de wind blaast waarheen hij wil, en dat ons meer te doen staat dan „van een afstand gade te slaan” en te vragen: Waarheen? Waarheen?

P. J. WILLEKES MACDONALD.

Antwoord aan den Heer P. J. Willekes Macdonald van den Schrijver van „Amsterdamsche Verschijnselen”.

Ge hebt mijn artikel inderdaad zeer slecht gelezen. Daarin wees ik, naar aanleiding van de zaak der vertegenwoordiging door Vrouwen, op het verschijnsel, dat het modern ingerichte A. S. C. algemeen ontevreden blijkt met de tegenwoordige toestand. Dat noemde ik de kern der zaak. Alles wat Ge schrijft over die vertegenwoordiging gaat dus geheel buiten mijn betoog om, waardoor ik op het grootste deel van Uw artikel niet hoeft te antwoorden.

Het ging niet over een al of niet erkenning van het A. S. C. door andere corpsen, waaraan Ge een aantal regels wijdt. De hoofdzaak is en blijft, dat men in Amsterdam het oude corps heeft verdrongen door een modern, dat niet blijkt te voldoen. Uwe citaten daarvoor zijn op verkeerde plaatsen gelicht, want als Gij de geheele pennestrijd volgt

in de P. C., vindt Ge als algemeene oplossing: „Scheiden” en nog eens: „Scheiden”. Als men de Vrouwen van de Mannen wil scheiden voldoet dan de tegenwoordige toestand? Zelfs de eerste schrijver, die van „Unterrockspolitik”, de Dames fel aanvallend over hare houding in zake vertegenwoordiging, verklaart zich later ook voor scheiding.

Nu het twistpunt over het oprechte ouderwetsche corps. Het spijt me, dat Gij, afkomstig uit de Spaarnestad, nooit gehoord hebt van de oprechte, van ouds vermaarde, Haarlemmerolie, ik geloof van de Erven Koning Tilly, wacht U voor namaak. In dezen zin neem ik het woord oprecht als geheel behoorende bij ouderwetsch. Ik heb het genoeg door U uitgemaakt te worden voor een reactionnair, die doofpotterige stukjes schrijft. Gaarne, want ik ben er trotsch op lid van het D. S. C. te zijn, ik geniet van de voorrechten die het aanbiedt en dus verdedig ik de beginselen van een dergelijk corps (op de oude leest geschoeid) met hartelust tegen ieder die met wat moderne denkbeelden over het Studentenleven, daartegen op wil komen. Het begrip „corps” was niet aangevallen, maar zou aangevallen kunnen worden, omdat er altijd idealisten zijn onder de ingeschrevenen, die modern denken over deze zaken. Als waarschuwing tegen dat mogelijk drijven schreef ik mijn artikel, en omdat ik houd van proefondervindelijke bewijzen, kon ik die nu geven door Amsterdamsche Studenten te laten spreken over hun eigen corps. Wilt Ge me daarom reactionnair noemen dan gun ik U dat genoeg van harte.

Ge betwist mij, dat ik niet heb aangetoond dat een ouderwetsch Corps geen verouderd ding is. Daarin geef ik U gelijk, maar ik heb in mijn stuk duidelijk aangetoond dat het moderne A. S. C. niet bevalt en dat deskundigen de oude toestand (een erkend corps) wilden doen herstellen. Dit komt volgens mij geheel op hetzelfde neer.

Naar aanleiding van het liedje over het „Amsterdamsch Studentje” aan het collation nog even de mededeeling, dat deze vreemde eend in de bijt, halverwege het maal, naar de officiële tafel laveerde, om namens het A. S. C. den Senaat met den jaardag geluk te wenschen. Toen ontstond dat lied spontaan, wat heel natuurlijk was, omdat men den heelen dag had gezongen dat men nooit van zijn leven die scharesliepers dochter wilde zijn. Dit neemt het hatelijke karakter geheel weg. Rest de vraag, of het mannelijk gezelligheidslid van het A. S. C. over het algemeen 't er mee eens is of niet. Naar de uitlatingen van vele Amsterdammers te oordeelen, meen ik dit gezegde volkomen te kunnen handhaven.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

Bestuursverkiezing Laga.

Hoewel op dit oogenblik over het stellen van een tegen-candidaat nog niets is beslist en steeds is getracht de besprekingen tot enkele betrokken personen te beperken, zijn hieromtrent toch reeds zoovele onjuiste geruchten in omloop gekomen, dat ondergeteekende het noodzakelijk acht, hier de volgende uiteenzetting te publiceeren:

Vele leden zijn van meening, dat de leiding van de Vereeniging in den laatsten tijd niet geheel op de juiste wijze is geschied; huns inziens had Laga o. a. behalve als wedstrijdorganisatie ook meer dan thans als een sportvereeniging beschouwd moeten worden, maar voornamelijk zijn zij van meening dat gewoonlijk niet genoeg aandacht is geschonken aan kleine klachten en wenschen in zake het beheer en het onderhoud van het fuifroeiërs-materiaal. Daar reeds gebleken is dat bestending van dezen toestand groot nadeel zou toebrengen aan de onmisbare samenwerking tusschen leden en bestuur, gebaseerd op onderling vertrouwen, en zij onder de nieuwe bestuurs-candidaten geen persoon meenen te vinden, die voldoende op de hoogte is en zal blijven van de gevoelens en wenschen van de fuifroeiërs, achtten zij het noodzakelijk in te grijpen en in het bestuur alsnog zulk een vertegenwoordiger van de fuifroeiërs te doen opnemen. Voor dezen zou dan natuurlijk de jongste in jaren van de bestuurs-candidaten zijn plaats moeten inruimen. Het geldt hier dus zuiver een beginselkwestie en de praatjes die thans rondgaan als zoude deze beweging gericht zijn tegen den jongsten bestuurs-candidaat persoonlijk, zijn absoluut onwaar. Ook

gaat deze actie niet van een bepaalde groep van leden uit, maar van een tiental vertegenwoordigers van nagenoeg alle kringen van fuifroeiërs die geregeld de loods bezoeken.

H. MENALDA VAN SCHOUWENBURG.

Vergadering van Vrije Studie

op DONDERDAG 11 NOVEMBER.

Op deze derde avond van de Griekse cyclus sprak Dr. Bijvanck ons over de Griekse geschiedenis. Ook aan hem was het evenals aan de vorige spreker, Prof. Kuiper, te merken, hoe liefde voor zijn onderwerp, liefde voor Griekenland hem bezielde. Vooral na de pauze trof zijn lezing ons dan ook bijzonder door de diepte der gedachten en de innigheid der vertolking. Ook nu weer kwamen wij onder de bekoring van het schone uitzicht over de klassieke beschaving, voelden wij mee met de spreker de kracht die daarvan uit is gegaan, voortdurende tot onze tijden toe, en die wel steeds ervan zal blijven uitgaan. Want, en daarmee begon Dr. Bijvanck zijn rede, de Grieken hebben de kunst gehad hun daden tot eeuwige dingen te maken. Hunne oorlogen, hunne processien, redenaars, voorstellingen, ja de groentenvrouwen op hun markt leven nog voor ons. Alexander de Groote nam zijn Ilias mee ver in de Perziese woestijnen, Clemenceau ging heen, om zijn Odysse te lezen. Hun kunst is eeuwig jong, de hoogste uitingen ervan blijven steeds levend voor ons.

Niet alleen echter hunne grote slagen en meest treffende daden zijn eeuwige punten in de geschiedenis geworden. Spr. noemt die slechts de reclameplaatjes. Het eenvoudig gebeuren in hun dagelijks leven is eeuwig geweest, en... zij hebben dat zelf geweten. Hunne gebeurtenissen zijn belangrijk door het energieke ervan. Wij zien de Grieken eenvoudig, met kalme rust, in grootse eenvoud, ook in hun smart, maar in dat alles krachtig en groot. Wij moeten in de geschiedenis dan ook zoeken de energieke plekken, niet de sieraden, niet het stukwerk.

Spreker brengt eerst ons een helder, scherp beeld voor de geest, van de grote Pericles. Op meesterlike wijze doet Dr. Bijvanck ons voelen, de grootheid van geest, de machtige zelfbeheersing van deze Atheense staatsman. Velen waren er in zijn tijd die droomden van grote veroveringsplannen, in Italië en om de Adriatische zee, ja verder nog, in hun verbeelding zagen zij heel de wereld aan hun voeten. Maar Pericles begreep, dat Athene in Griekenland niet sterk genoeg stond voor zulke plannen, zag in dat het de ondergang van Athene zou zijn, wanneer het te veel wilde en met krachtige hand hield hij het volk terug, hield hen in om binnen Athene zelf de aanvallen van Sparta het hoofd te bieden. Hij wilde niet gehoorzamen aan de bevelen van een vreemde, van Sparta. Het was n.l. voor het eerst dat Sparta aan Athene zijn eisen stelde en dreigde met oorlog. Wij zullen winnen zeide hij, maar dan moeten wij terug trekken in de stad, de vijand afmatten, en.. onder de oorlog geen grote plannen beginnen. Alleen het dichtbij gelegen Megara wilde hij aan Athene toevoegen. Het is schoon om te beschouwen dat zelfbewuste, machtige inhouden, om soms even de teugels te laten vieren, even los te laten en de beslissende slag te slaan. Wij zien dit door de gehele geschiedenis heen. Ook bij Solon, de man van het oude Athene, een profeet en dichter, treffen wij die harmonie tussen vooruitgaan en inhouden al aan. Onder Alcibiades ging men zich uitbreiden, de terughouding bestond niet meer: Nederlaag en smaad waren de gevolgen; terwijl Alcibiades zijn land verraadde.

Demosthenes, hoewel evenals Pericles een geniaal man, was toch in vele opzichten een tegenbeeld van hem. Het was een mindere figuur, die vooral met de daden slecht overweg kon. De oude Atheense macht ging over op Macedonië. Alexander de Groote was een Griekse geest gepland in Macedonië. Hij bracht de roem van zijn volk tot in Indië toe, niet inziende dat hij naar de andere zijde, naar Italië en Sicilië zijn weg had moeten zoeken. Zo eindigt met Alexander de Groote de Griekse geschiedenis op een verkeerde plaats, maar mooi. Die tijd van Alexander de Groote is echter al niet het echte Griekenland meer geweest.

Tussen de tijd van Alcibiades en van Demosthenes vinden we de persoon van Plato. Zijn werk draagt het kenmerk van de tijd van vernedering. Hij heeft aan de onzienlike

dingen voor goed een taal gegeven. Ook hij heeft eeuwige dingen geschapen. Plato was een man met levenslust, een dichter, zijn hele leven was aan de schoonheid gewijd. Hij stelde als tegenwicht tegen zijn begeerten, het eeuwige. Hij zag door de wereld heen. In zijn gedachten ging hij de gronden der ondergang van Athene na en schiep hij een nieuwe staat. Merkwaardig is het verschil in opvatting van Pericles en Plato over de positie der burgers in de Staat. Pericles droomde zich een Athene, waar alle burgers hoog ontwikkeld waren, en met zelfgenoegzaamheid hun soevereiniteit droegen. Plato zeide, dat al die burgers elkaar nodig hadden, dat zij dus niet allen zelfgenoegzaam mochten zijn, tucht moest er volgens hem heersen, en elk burger moest op zijn plaats blijven. Plato onderscheidde de burgers dan ook scherp in standen. De lagere mensen moesten werken, dan waren er de mensen van de wil, d. w. z. de krijgers en van het verstand, die de staat moesten leiden. Hij werd tot die opvatting gebracht door het voorbeeld van Sparta. De oudere Grieken bleven steeds mensen, hun leven was een leven voor de staat, zij dachten niet aan de hemel. Plato heeft de gedachten der mensen verinnerlijkt, hij heeft gemaakt dat men begreep, dat men zich terug moest trekken in zijn hart en het niet te veel in uiterlijke werkelijk-

heid moest zoeken. Hij heeft de eigenlike Griekse, de menselijke wereld aan een eind gebracht. Wat Plato gezegd heeft is verwezenlijkt in de middeleeuwen, en welk een verschil vertonendie niet juist met de echte Griekse tijd.

Laat ons, zo vervolgt spreker, niet in deze mineurtoon eindigen, laat ons nog eens teruggaan naar Athene, toen Pericles jong was, toen de eerste ideeën wakker werden onder de Atheners dat hun stad kon worden een wereldstad, toen spanning en verwachting de bevolking beheerste.

Toen werd het grote tragedie van Aeschilus opgevoerd, de vrijspraak door Orestes; en het is Athene dat voor hem spreekt. Het wrekende recht gaat hier over in het vriendschappelijke ordebrengende recht. Dat is de tijd dat Griekenland denkt te heersen, door orde, evenwicht te brengen.

Aldus besloot Dr. Bijvanck zijn zeer toegejuichte voordracht. De president dankte namens de vereniging hem voor zijn rede in een toespraak, die hij besloot met de wonderschone woorden van Boutens uit het eindkoor van het mimenspel.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Gelegenheid aangeboden voor 2 à 3 Heeren om goed te DINEEREN, tegen billijken prijs.

Adres Bureau van dit Blad.

Te huur aangeboden:

gemeubileerde **BENEDENVOORKAMER**

met slaapkamer aan de straat, f 16 per maand;

gemeubileerde **BOVENACHTERKAMER**

idem, f 12 per maand, f 40 met degelijk pension.

Adres **VAN LEEUWENHOEKSINGEL 39.**

VEEL GELD

ontvangt U voor Uwe gedragen Heeren-Kleeding van het Magazijn „**DE ADELAAR**”, Choorstraat 46. Is dagelijks te ontbieden.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Mejuff. P. J. HOOGENDOORN-VERSFELD,

OUDE DELFT 187, hoek Schoolstraat.

Cacao - Chocolade - Bonbons - Marsepain, etc.

VAN DIVERSE GERENOMMEERDE HUIZEN.

Ruime sorteering

Luxe Doozen en Sint Nicolaas-Artikelen.

Voor het
**Omlijsten van
Corpsdiploma's**
met rood linnen rand,

beveelt zich aan

de Technische Boekhandel

J. WALTMAN Jr.

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 18 NOVEMBER 1909. No. 7.

Verslag Cursus Ds. Obbink (1^e Lezing).

Het onderwerp waarover deze cursus handelt is getiteld: „De ontwikkeling van het leerbegrip en de geschiedenis van de Christelijke Kerk”.

In de Protestantsche Kerk, met name in de Gereformeerde Kerk, zijn de beleden geloofswaarheden geformuleerd; die formulering is niet iets toevalligs, maar vertegenwoordigt een lange geschiedenis; en wel de geschiedenis van de Christelijke Kerk. Kennen wij de groote lijnen er van, dan zal vanzelf niet alleen een beter begrip, maar ook meer waardeering van een en ander ontstaan.

De ontwikkeling van het leerbegrip is tevens de systematische ontwikkeling van datgene wat wij in Christus bezitten, of anders gezegd: het leerbegrip is de objectiveering van ons geloof.

Deze eerste avond werd besteed aan inleiding, d. w. z. aan verkenning van het terrein, waarop zich de verdere cursus zal bewegen.

De Christelijke Kerk is ontstaan in de Joodsche natie. In dien tijd moeten daarin scherp onderscheiden worden het politieke en het religieuze element. Politiek waren de Joden onderworpen aan de Romeinen en waren aan hen tributplichtig. En nu was dit het erge en vernederende er van, dat het Volk Gods niet vrij was. Voor de inning der tributen waren er hoofdkantoren, die aan Romeinen, meestal niet van de beste soort, verpacht werden; onder deze stonden de bijkantoren, die door Joden zelf gehouden werden en welke de belastingen inden. Bij deze Joden leefde uit den aard der zaak weinig meer van de hooge godsdienstige aspiraties, die het volk als zoodanig nog vervulden. En zoo is het te verstaan dat de tollenaars bij het Joodsche volk zoo zeer in minachting waren, als wij dat in den Bijbel lezen.

Deze algemeene politieke toestand nu bepaalde den aard der Joodsche Messias-verwachting. En zulks met reden, ja recht. De Messiaansche profetieën correspondeerden in vorm steeds met de onmiddellijke toestanden, waarin zij werden gedaan. In Jezus' tijd was de oogenblikkelijke toestand de Romeinsche overheersching, dus hield de Messiasverwachting in de vrijmaking daarvan. Dit deed Jezus juist niet. Integendeel, Hij bekommerde zich blijkbaar in het geheel niet om die zaak. En aldus is de groote vijandschap te verklaren die Jezus van de zijde der Joden ontving. Hij was voor hen niet nationaal genoeg. Zelfs de discipelen verwachtten nog na zijn dood een aardsch Koninkrijk. De aardsche verwachting was dus wel zeer sterk, en het streven van Judas was, niet werkelijk Jezus te verraden, maar (kennelijk voorziende dat er een botsing moest komen tusschen Jezus en de voornaamste leiders van het volk), wilde hij deze botsing verhaasten, om aldus Jezus te dwingen zich te openbaren en het te verwachten aardsche Koninkrijk te stichten.

Wat den religieuzen toestand betreft, moet opgemerkt worden, dat de godsdienst geworden was tot een wettisch formalisme. (In de Talmud waren een 365 verboden en 268 geboden). En dit nu kwam direct in botsing met Jezus. De Joodsche opvatting omtrent gerechtigheid was: het naleven dier geboden; Jezus standaard voor de gerechtigheid was: hetgeen men is, dus iemands karakter.

Naast de Joodsche wereld stond de Heidenwereld. Hier vinden wij de Romeinsche wereldmacht, welke zoo groot was, dat men den Keizer zelfs als God vereerde. Verdere kenmerkende trekken zijn de groote weelde en het verregaande materialisme. De beide voornaamste geestelijke of liever gezegd filosofische richtingen, waarvan ook het Nieuwe Testament spreekt waren: Stoïcijnen en de Epicuristen. Een staaltje van de stoïcijnse gelatenheid, waarmee men zelfs de ernstigste vraagstukken wegedeneerde, is wat men omtrent de dood zeide: „sterven, daar had men niets mede te maken, want als de dood er was, dan was men er zelf niet, en was men er zelf, dan was de dood er niet”. En wat de Epicuristen betreft: „Genot is het doel van alles”. — Was Jezus nu den Joden niet nationaal genoeg geweest, voor de Heidenen was Hij weer te nationaal, te veel Jood; en het gevolg was, dat beiden riepen: weg met Hem.

En in deze wereld van Joden en Heidenen ontstond nu de eerste Christengemeente; aanvankelijk nog in het Jodendom zelf. Er waren drie oorzaken, die haar ook daar buiten in de Heidenwereld bracht en wel: een historische, n.l. verdrukking en vervolging, die de eerste Gemeentelieden buiten de Joodsche grenzen verdreef; ten tweede de reizen van den Apostel Paulus; en ten derde het visioen, dat Petrus had (Handelingen hoofdstuk 10) waardoor hem duidelijk gemaakt werd, dat hij niet alleen onder de Joden het Evangelie van Jezus prediken moest, maar ook tot de Heidenen moest gaan. Zoo ontstonden gaandeweg ettelijke gemeenten, waarvan de voornaamste waren: Jeruzalem, Antiochië, Constantinopel, Efeze en later ook Athene en Corinthe. In die eerste gemeenten was geen enkel ambt doch waren alle Christenen gelijk. Maar gaandeweg kwamen in elke gemeente vanzelf geheel natuurlijk, de geestelijk het meest hoog staanden meer en meer op den voorgrond; dit waren de Presbyters, (ouderlingen). Zij hadden eenig gezag en invloed in de gemeente, doch dit berustte uitsluitend op het respect, dat zij verwierven. Verloren zij dit, dan was hun invloed en gezag gedaan. Hetzelfde proces van differentieering herhaalde zich onder deze ouderlingen, en zoo kreeg men den Episcopus (waarvan ons woord bisschop een verbastering is) hetwelk opziener beteekent. Zoo ontstond gaandeweg een geregeld natuurlijk bestuur.

In deze gemeenten werd elken Zondag het Avondmaal gevierd; verder werden er geregeld uit het Oude Testament stukken gelezen en spoedig ook de brieven van Paulus en de Evangeliën. Die brieven circuleerden in de verschillende gemeenten en waren ook van practisch nut voor haar. Immers er kwamen allerlei vragen of kwesties, waarvoor men raad en inlichting noodig had. Er was geen vastgestelde leer, waaraan men zich vasthouden kon; men kwam dus met alles bij den Apostel. En zoo vinden wij allerlei kwesties in de brieven behandeld, die alleen te begrijpen zijn, wanneer wij de toestanden, waaruit die kwesties geboren waren, kennen.

Onder deze vragen waren zeer locale, maar ook algemeene, die voor alle gemeenten van belang waren en onderling overleg noodig maakten. Vooral was daar de kwestie van Heiden-christenen en Joden-christenen. De Heiden of Jood, die een Christen werd, bleef in vele opzichten en neigingen Heidensch of Joodsch. Gelijk het water de kleur aanneemt van den bodem, waarover het vloeit, neemt de Godsdienst steeds de kleur aan van de volken, waarover hij gaat. Of is het soms toevallig, dat de Germanen overwegend Protestantsch zijn, de Romanen overwegend Roomsche-Katholiek en de Slavische volken overwegend Grieksch-orthodox? Ditzelfde feit, dat wij hier in het groot zien, toonde zich reeds in den aanvang in Joden- en Heiden-Christendom. Er ontstond een botsing tusschen beide, die onderling contact der gemeenten noodig maakte en zoo vinden wij in Handel. 15 het eerste apostel concilie beschreven. De conclusie waartoe men op dit concilie kwam, was, dat de Joden eenige concessies deden aan de Heidenen, maar aan andere punten bleven vasthouden, in welke de Heiden christenen hun wederkeerig tegemoet kwamen. Het was dus een compromis. Maar beide partijen toonden daarbij Jezus niet te begrijpen. De Heidenen meenden met de Joodsche wet, d. i. de boeken van het O. Testament, niets te maken te hebben; terwijl de Joden meenden, dat Jezus de Wet der Tien Geboden, met één gebod aangevuld had. Zij begrepen daarbij niet, dat Jezus de aanvulling der Wet was, evenals een persoon, waarvan men eerst de schaduw ziet en dan de persoon zelf, de vervulling van zijn schaduw is. Israël zag Jezus in schaduwvorm vooruit. Maar zij konden uit de schaduw, d. i. de profetieën, niet het geestelijk karakter van den Messias afleiden en daardoor heeft het niet in Jezus de vervulling dier profetische schaduw herkend. Geen van beiden verstond het groot gebod van Christus: „Gij zult den Heere, Uwen God liefhebben en Uwen naaste als U zelven”. De Joden zagen niet in dat dit de vervulling van de grondgedachte van de Wet was en de Heidenen niet, dat dit gebod ook voor hen gold. Zoo hebben zij zich in uiterlijkheden verloren en aldus was het compromis een lapwerk, de partijen bleven en hierdoor kwamen de afwijkingen van de partijen (de ketterijen). Wie moest nu uitmaken, wat waar was of niet, nu verschillende kwesties gaandeweg onzeker werden? Er moest een algemeen geldige leer zijn en deze is er ook gekomen. Zoo krijgen we het dogmen. Dogma nu zijn meeningen, die door de Kerk als vaststaand zijn geformuleerd. Zijn feiten reeds lastige dingen, dogma zijn nog sterker, dat heeft de geschiedenis bewezen.

Ook stelt het dogmen zich buiten de wetenschap en laat zich aldus door haar niet omverloopen. Wij zullen later zien met welk recht.

Wat is nu de verhouding van het dogmen tot het geloof? Het geloof in Bijbelsch geestelijke beteekenis is niet een mindere graad van weten, integendeel. Het geloof is de zedelijk-geestelijke daad van den mensch die zich daarbij aan God overgeeft. Het dogmen echter gaat niet verder dan het erkennen van waarheden betreffende Christus, het verstandelijk toestemmen daarvan. Daarmee heeft een levend Bijbelsch geloof dan ook niets te maken. Het eene heeft te maken met opvatting, het andere met gezindheid. Zoo komt het, dat de scheiding, die men kan maken op grond der dogma niet overeenkomt met de scheiding die te maken zou zijn op grond van Geloof, en dat de eerste dus onvolledig en dikwerf onjuist is. Maar wij kunnen voor het uiterlijke nu eenmaal geen andere onderscheiding maken.

Toch is en blijft het Geloof primair. Secundair is dan het zich rekenschap geven van hetgeen in iemand leeft, en tertiair dit vastleggen in woorden, dan hebben wij het dogmen.

Dit uitkristalliseeringsproces is meestal niet vanzelf gegaan, maar alleen door uitwendige aanleidingen. Het dogmen werd n.l. alleen geformuleerd, als de gedachte, daarin vastgelegd aangevochten werd. Elk dogmen komt dus voort uit den strijd der meeningen. Zoo zijn er ook nog geloofswaarheden, die algemeen erkend worden, maar niet in dogma vastgelegd zijn, omdat zij nooit aangevochten zijn geweest.

Het leerbegrip is de objectivering van het geestelijk leven in geëndend logisch verband en daarbij is steeds zoo'n formuleering gezocht, die onaantastbaar is voor wetenschap. Er is dan ook nog nooit een dogmen vervangen of herroepen. Wel is steeds de formuleering daarvan geperfectionneerd. Onze Protestantsche Kerk, meer speciaal Gereformeerde Kerk, heeft zich het laatst uitgesproken op de Synode van Dordt 1618. De Roomsche Kerk heeft het laatst haar dogma vastgesteld in 1870.

De Kerk heeft alle eeuwen door gewerkt aan haar leerstelsel. Daarbij zijn elementen van waarheid verwaarloosd geworden in daad of woord. Maar zulke elementen hebben altijd gereageerd en werden dan ten slotte in een of andere sekte gerealiseerd. Daarbij verviel men echter vaak van het eene uiterste in het andere.

Is de dogmatiek in vorm vrijwel volmaakt in de praktijk, in de toepassing daarvan, is zij dat juist niet altijd.

De volgende keeren zal nu overgegaan worden tot de bespreking van de eigenlijke vorming en ontwikkeling van het leerbegrip. Bij die verdere behandeling zullen allerlei punten ter sprake kunnen komen. In verband hiermede drong spreker er op aan dat de deelnemers toch vooral, wanneer zij een of ander te vragen of op te merken hebben, hem in de rede zullen vallen, opdat zulke vragen zooveel mogelijk in hun actueel verband besproken kunnen worden. Voorts werd nog gewezen op het wenschelijke den cursus geregeld te volgen, daar alle voordrachten organisch samenhangen en één geheel vormen.

Wanneer er nog belangstellenden zijn die den cursus willen meemaken, laten zij zich dan ten spoedigste bij mij opgeven, opdat wij kunnen weten hoeveel deelnemers er zullen zijn en in verband daarmee de plaats van samenkomst vaststellen. Deze zal nader door aanplakking bekend gemaakt worden. De volgende samenkomst is Donderdag 25 November.

Oude Delft 210.

J. W. GUNNING JH.z.

Delftsche Studenten Schaakvereniging.

Winterwedstrijd.

Het bestuur der Delftsche Studenten Schaakvereniging heeft zich voorgenomen een wedstrijd onder hare leden uit te schrijven, tot mededinging waarin zij alle leden opwekt.

Voornamelijk is hier het doel, ook die leden, die niet in het tiental van den Interacademialen wedstrijd uitkomen, eens te laten toonen in welke mate zij in het schaken gevorderd zijn.

Aan dezen wedstrijd zijn de volgende voorwaarden verbonden.

1. Gespeeld wordt in drie klassen, eerste, tweede en derde klasse, bij mededinging van meer dan 8 spelers in een klasse wordt deze gesplitst in groepen.

2. Elk speelt één partij tegen de andere mededingers in zijn groep.

3. Het inleggeld bedraagt voor de eerste klasse f 1,00; de tweede klasse f 0,75; de derde klasse f 0,50; welk bedrag tegelijk met de contributie geïnd zal worden.

4. Het bestuur behoudt zich het recht voor; indien noodig spelers in een andere klasse te laten medespelen dan waarvoor zij zich opgaven.

5. Als prijzen zullen uitgereikt worden medailles en kunstvoorwerpen. In elke groep boven 4 spelers zijn 2 prijzen beschikbaar. Voor groepen van of beneden 4 spelers is slechts 1 prijs beschikbaar.

6. Gespeeld wordt des Vrijdagsavonds te 8 uur indien alsdan Schaakavond is, op de Leeszaal der S. P. Wanneer een speler een partij, die hij te spelen heeft wenscht te verdagen geeft hij hiervan aan het Bestuur kennis.

Minstens eens per twee weken zal door elk speler eene partij gespeeld moeten worden; slechts tweemaal over den geheelen wedstrijd mag een partij verdaagd worden.

7. Een speler die zonder kennisgeving niet opkomt verliest zijn partij evenals die spelers, die meer dan één uur te laat verschijnen.

8. In alle andere kwesties beslist het bestuur.

—o—

Op de lessenaar der S. P. zal een lijst ter intekening gelegd worden, terwijl tevens gelegenheid bestaat zich bij den secretaris aan te melden. De wedstrijd zal waarschijnlijk Vrijdag 3 December een aanvang nemen.

Het bestuur wekt alle leden op, tot deelname, opdat deze wedstrijd een succes voor de Vereeniging moge blijken.

Het Bestuur,

G. F. WITTEWAAL, President.

W. VAN DEN BERGH, Secretaris,

Oude Delft 170.

D. J. VAN AALST, Thesaurier.

F. R. WILLINK, Commissaris.

Vrije Studie.

Het is het Bestuur van Vrije Studie een groot genoegen te kunnen berichten dat de Eere-Voorzitter van het Gezelschap, Prof. Mr. B. H. Pekelharing, zich bereid heeft verklaard een voordracht te houden, welke tot titel draagt „Het Nederlandsch Woordenboek”. Deze lezing zal Dinsdag 23 November a. s., 's avonds 8 uur gehouden worden in de collegezaal der Indische Instelling, de zaal vol oude herinneringen waar zoo vele jaren Prof. Pekelharing zijn hoorders heeft geboeid, en het Bestuur twijfelt er dan ook niet aan of velen zullen deze welkome gelegenheid aangrijpen, hier nog eens hun ouden leermeester te hooren, terwijl de jongeren nog kunnen komen kennismaken met den man, die zoo vele jaren een sieraad onzer onderwijsinrichting is geweest.

HET BESTUUR.

Studiebelangen.

TENTOONSTELLING TEEKENINGEN.

De wensch was opgekomen, dat de studeerenden aan de T. H. in de bouwkunde de gelegenheid zouden hebben, het werk te zien, dat door hun collega's gemaakt was, waaronder ook pas afgestudeerden, om daardoor een overzicht te verkrijgen van wat alzoo bereikt wordt. Terwijl het bij elkaar zien van dat werk niet anders dan gunstig en de belangstelling wekkend, kan zijn.

En toen dan ook de teekeningen, welke te Londen op een tentoonstelling geweest waren, terugkwamen, werd deze gelegenheid aangegrepen, om te trachten te toonen, dat wel degelijk 't de moeite waard was, een dusdanige tentoonstelling te organiseren.

Practische Studie nam de werkzaamheden op zich en daar de tentoonstelling in Londen ten doel had gehad de verschillende teekentechnieken te laten zien, was 't wenschelijk, dat om een zuiver beeld te krijgen van wat hier in Delft door de bouwkundigen gedaan wordt, dat deze verzameling aangevuld werd, daar toch het ontwerpen de hoofdzaak is.

't Resultaat is geweest, dat bij de uitvoering bleek, dat er dusdanige bezwaren waren, dat men niet geslaagd is, een beeld van de werkzaamheden der bouwkundigen in Delft te krijgen. Waarmede niet gezegd is, dat deze tentoonstelling niet zeer belangwekkend was, en zelfs voldoende gevuld, om de overtuiging te verkrijgen, dat een tentoonstelling wel degelijk animeerend op de studie werken kan.

Zoodat het voor de hand ligt, de wensch uit te spreken, dat op geregelde tijden het werk van de studeerenden in de Bouwkunde tentoongesteld wordt.

Tot onze groote vreugde hebben wij uit den mond van den voorzitter der afd. Bouwkunde vernomen, dat deze wensch werkelijkheid wordt.

Eenigszins afgescheiden vraagt men zich af, of ook niet de T. H. er toe bij zou kunnen dragen dat het werk van de B. I. tentoongesteld werd. Dit zou zoowel ter leering der studeerenden zijn, als ter kennismaking met het werk van die B. I.'s aan het publiek. Dus beide factoren in het belang der T. H. Architectuurtentoonstellingen worden slechts zelden georganiseerd, meestal zijn het de bouwkundige gezelschappen, en als het een enkele maal een gezelschap uit andere kring is, ontaardt het licht in een schilderijtentoonstelling.

En er zijn vele architecten, welke een tentoonstelling een geschikt middel vinden, om de belangstelling bij het publiek voor goed bouwkundig werk te bevorderen.

S.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 17 November 1909, No. 7765, Afdeling H. M. O. is voor het tijdvak van 17 November 1909 tot en met 31 Augustus 1910 benoemd tot assistent voor de toegepaste mechanica aan de Technische Hoogeschool te Delft, A. N. Koopmans, electrotechnisch ingenieur te 's Gravenhage.

—o—

AFDEELING DER BOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Bouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het ingenieurs-examen voor Bouwkundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Januari 1910, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling professor A. W. M. Odé, vóór den eersten December 1909.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Weekverslag.

De Almanak-Redactie is als een harmonica, steunt, zucht, krimpt in, zet weer uit, maar zal op deze wijze nooit schoone tonen voortbrengen. Het schijnt een slecht bloemkooljaar te zullen worden.

Ook in de boezem van Laga woedt de tweespalt. Divide et impera. Vraag: Wat is eigenlijk een fuifroeier? Vrijdag verloting van lustrumartikelen. Brockhaus en vaandel, Chassez-Croisez. Nummer 100 trad niet op den voorgrond en werd welwillend ter beschikking van de feestcommissie gesteld.

Aan den Senaat wordt gewerkt, den nieuwen praeses werd geleerd hoe hij een Commissaris B moest installeren.

Toen Vrijdag Gothiek binnenkwam, rees het heele eerste jaar als één man op en verliet haastig de zaal om de gezelligheid waarschijnlijk maar naar hun bed te verplaatsen. Maar goed ook, want een engeltje werd schandelijk onteerd.

Al maar Installaties; Dinsdag Voetbal.

Als de piano minder schoon mocht klinken, misschien een weinig gedempt of rammelend, dan is dit de oorzaak van eenige spijsresten, die aan haar snaren te drogen hangen. Wat voor een Installatie ook! Igov deed nieuwe krachten op en zal ze Donderdag op den proef stellen. Bereid u voor op den Kroeg-diës: on cherche les femmes, een verificatie-commissie zal daarvoor worden benoemd.

BOEKBESPREKING.

MEDEDEELINGEN DER NEDERLANDSCHE ALPEN-VEREENIGING, No. 1 — 1909 (6e Jaargang) Dauphiné-nummer. — Uitgave van NIJGH & VAN DITMAR, Rotterdam.

Een keurig verzorgd werkje met prachtige afbeeldingen van hoogst interessante kleine partijen en schoone Alpen-groepen. Vooral voor hen, die zoo gelukkig zijn dit prachtige gedeelte van de alpen te kunnen bezoeken, is dit werkje onmisbaar, daar het de leemten aanvult, die men in reis-gidsen over het betreffende gebied zal vinden en ons op zoo hoogst aangename en onderhoudende wijze de middelen geeft om al het schoone van deze streken tot ons eigendom te kunnen maken.

Uit de voorrede las ik, dat in 1910 het Canton Wallis in een dergelijke uitgave zal worden behandeld.

Met verlangen zal iedereen met mij, die de Dauphiné-beschrijvingen gelezen heeft, de verschijning ervan te gemoet zien. In het Nederlandsch is nog zoo ontzettend weinig op dit gebied verschenen, dat ik ervan verzekerd ben, dat deze nieuwe serie volkomen in een lang gevoelde behoefte zal voorzien.

Ik kan dan ook niet anders dan de Nederlandsche Alpen-vereeniging gelukwenschen met eene Redactie, die op zoo uitstekende wijze het Alpenisme te bevorderen weet.

H. F.

Ontvangen Boeken:

TOLSTOY. DE GELIJKENISSEN VAN EEN PROFEET.

J. BOISSON DE LA RIVIÈRE. DE GEHEIME LEER DER GODSDIENSTEN EN WIJSGEERIGE STELSLS VAN INDIË.

JAMES ALLEN. VAN ARMOEDE TOT RIJKDOM.

VELDBLOEMEN door A. Cardinaal-Ledeboer. Uitgave J. WALTMAN JR., Delft.

HOLLAND-EXPRESS van 15 November.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

PRACTISCHE STUDIE.

Het Bestuur is thans als volgt samengesteld:

J. de Bie Leuveling Tjeenk,	voorzitter.
C. G. Kraijenhoff v. d. Leur,	secretaris.
E. G. B. Louzada,	penningmeester.
A. H. Sweys,	vice-voorz., archivaris.
K. E. Schalkwijk,	vice-secr., commissaris.

Secretariaat: van Leeuwenhoeksingel 3.

—o—

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING.

Gewone Vergadering op 19 November 1909, des avonds ten 8 ure, in het Gebouw voor Toegep. Natuurk. en Electrotechniek.

Spreker: Dr. Ing. A. C. VAN ROSSEM Nz.

Onderwerp: De constructie en het leggen van sterkstroom-zinkerkabels.

De Secretaris,
D. T. WIERSUM.

—o—

SNJEUNTOJOUNSELSKIP „FRISIA”.

Snjeun, de tweintichste fen Slachtmoanne swiet súpke by de foarsitter, de midders om fuf úre; de jouns om saun úre dikiten oppe Societeit Phoenix. Ald-leden wirde ek útnoege to kommen.

De foarsitter,
FREËRK HESSEL VAN BEYMA THOE KINGMA.

—o—

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

12e Diës.

Viering op Vrijdag 19 November a. s. in de bovenzaal van de Societeit „Eensgezindheid”.

's Middags bitterfuif.

's Avonds avondfeest, waarna souper.

Namens het Bestuur,
W. J. COUVEE, Vice-Sekretaris.

A G E N D A.

DEN HAAG.

Vrijdag 19 Nov. Ned. Tooneel: De Candidatuur Van Bommel; 8 uur.

Zaterdag 20 Nov. Gebouw v. K. en W.: 1e Abonnement-concert (serie A) van het Concertgeb.-orkest, onder leiding van Willem Mengelberg, solist Carl Flesch; 8 uur.
Fransche Opera: Madame Butterfly; 8 uur.

Zondag 21 Nov. Diligentia. Liederematinée van Georg Henschel; 2 uur.

Dinsdag 23 Nov. Ned. Tooneel: Domheidsmacht, Jubileumsvoorstelling van mevr. Poolman; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 19 Nov. Groote Schouwburg: Rott. Tooneelgezelschap: Geuren; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: De Hagespelers: De oester; 8 uur.

Zaterdag 20 Nov. Groote Doelezaal: Wagner-Concert, Anton van Rooy; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: Holl. Tooneelgez.: De Geisha; 8 uur.

A D V E R T E N T I E N.

Iemand, een goede hand schrijvende, biedt zich aan voor

Schrijfwerk aan huis.

Adres: Bureau van dit Blad!

TE KOOP:

een weinig gebruikte TAQUIMETER „Troughton” met Drievoet en Baken, twee Meetkettingen en twee Hoekmeetinstrumenten met Kijkers en Drievoeten.

Te zien en prijs aan te vragen: Filiaal Bouwmaterialhandel „STEENOORD”, Wagenstraat 129A, DEN HAAG.

H.H. Motorrijders!

STALLING AANGEBODEN voor Auto's, Motors en Rijwielen, desverkiezende met onderhoud tevens.

Eerste klasse Reparatie-Inrichting.

LEVERING VAN ALLE ONDERDEELLEN.

Beleefd aanbevelend,

J. W. ZOMER, Noordeinde 49.

— Woonplaats: VOORSTRAAT 102. —

Boekhandel J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33.

Losse nummers verkrijgbaar van:

SPORTBLADEN.

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
HET MAANDAGOCHTEND BLAD, (Sportnieuws)	5 „
SPORTKRONIEK	10 „
SPORTBLAD	10 „
REVUE DER SPORTEN	15 „
DE SPORT	10 „

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 „
DE WEEK	15 „
DIE WOCHÉ	20 „
DE WARE JACOB	10 „
BUITEN	15 „
HOLLAND EXPRESS	12 ¹ / ₂ „
PAK ME MEE	5 „
HET STUIVERSBLAD	5 „
HET LEVEN	9 „

S^T. NICOLAAS GESCHENKEN.

Postpapier met Enveloppen
Correspondentiekarten met Enveloppen

in **zeer groote verscheidenheid** en in **smaakvolle verpakking** voorradig bij

J. W. WALTMAN Jr., Technische Boekhandel,

BINNENWATERSLOOT 33—35.